Ερώτηση:

Γεια σας, διάβασα μερικές από τις απαντήσεις σας και θα ήθελα να σας αναφέρω και τα δικά μου προβλήματα με το σκύλο μου. Μένω με το φίλο μου και πρόσφατα (πριν 3 μήνες περίπου) υιοθετήσαμε ένα Δαλματίας, 2,5 χρονών, από φιλοζωική. Από τη φιλοζωική μας είπαν ότι ο προηγούμενος ιδιοκτήτης του τον είχε σε μια τεράστια αυλή, χωρίς να τον αφήνει να μπαίνει καθόλου σπίτι και τον πήγαινε που και που (αντί για βόλτα) με το αυτοκίνητο σε ένα μεγάλο πάρκο για να τρέξει και ότι ήταν εντελώς ανεκπαίδευτος. Όταν τον πρωτοφέραμε σπίτι ήταν διστακτικός και καθόταν πολύ ήσυχος. Μόλις άρχισε να συνηθίζει το χώρο, παρότι δεν έκανε ζημιές, μας αγνοούσε παντελώς. Και το μεγαλύτερο μαρτύριο ήταν στη βόλτα, όπου τράβαγε πάρα πολύ χωρίς να έχει κάποιο ερέθισμα. Συμβουλευτήκαμε εκπαιδευτή, ο οποίος αφού τον είδε και τον πήγε και αυτός βόλτα μας είπε ότι η μόνη λύση (παρόλο που δεν μας άρεσε) είναι ο πνίχτης. Με το που του βάλαμε απλά την αλυσίδα και ένιωσε το βάρος ηρέμησε αμέσως. Όχι κάτι φοβερό αλλά τουλάχιστον μπορούσαμε να τον πάμε βόλτα πολύ πιο άνετα και τώρα (σχεδόν τρεις μήνες μετά) όταν πηγαίνουμε σε κάποιο μέρος που το γνωρίζει περπατάει δίπλα μας χωρίς να χρειάζεται να τον τραβάμε. Όταν βέβαια πάμε σε καινούριο μέρος δεν καταλαβαίνει τίποτα. Θέλει να μυρίσει τα πάντα ταυτόχρονα, να τους χαιρετήσει όλους κλπ. Επίσης ο εκπαιδευτής μας έδειξε κάποιους τρόπους (με μπαλόνι) για να μην μπαίνει στην τουαλέτα και άλλα τέτοια μικροπράγματα, αλλά δυστυχώς λόγω των οικονομικών μας μπορέσαμε να του κάνουμε δύο μαθήματα μόνο (ένα για τη βόλτα και ένα για να μάθει να μην τρώει από κάτω και διάφορα μικροπράγματα μέσα στο σπίτι). Στα μέσα Ιουλίου μιας και δεν μπορούσαμε να τον πάρουμε μαζί μας διακοπές, τον αφήσαμε στο σπίτι των δικών μου στην επαρχία όπου έχει μεγάλο κήπο και μπορούσε να παίζει. Δυστυχώς τις 15 μέρες που λείπαμε τον κακομάθανε πολύ. Μόλις ήθελε κάτι και άρχιζε να κλαίει του το δίνανε αμέσως, ήταν συνέχεια κάποιος έξω στον κήπο κλπ. Όταν πήγα εγώ (στην αρχή δεν είχε έρθει και ο φίλος μου) προσπάθησα να του μάθω να έρχεται όταν του φωνάζω, να μου φέρνει το μπαλάκι του και τέτοια. Τελικά κατάφερα μόνο το πρώτο. Όταν ήρθαμε στην Αθήνα άκουγε κάποια πράγματα αλλά ήθελε να είναι όλη την ώρα μαζί μας, όταν τον βγάζαμε στο μπαλκόνι για να καθαρίσουμε έκλαιγε συνεχώς και χτύπαγε τα πιατάκια του, έτρωγε από τα πιάτα μας παρόλο που ήξερε ότι μετά θα τον μαλώσουμε. Ευτυχώς κοντά στο σπίτι μας βρίσκεται ένα αρκετά μεγάλο πάρκο, περιφραγμένο που πάει πολύς κόσμος βόλτα τα σκυλιά του και τα αφήνει να τρέξουν κλπ.

Ο Carlo, όπως λένε το σκύλο μας, φοβάται πολλά πράγματα, τα μικρά (σε μέγεθος) σκυλάκια αν του γαβγίσουν, τις πόρτες που κλείνουν από τον αέρα, την ηλεκτρική σκούπα, το πλυντήριο, τα πυροτεχνήματα κλπ. Στις βόλτες του πάντα τον αφήναμε να μυρίζει τα άλλα σκυλιά και με μερικά έπαιζε ενώ με άλλα (τις θηλυκές κυρίως) μετά από λίγο τις αγνοούσε(επίσης είναι στειρωμένος). Βέβαια πάντα τον αφήναμε για λίγο τύπου 5-10 λεπτά. Τις ελάχιστες φορές που είχε γαβγίσει σε κάποιο σχεδόν πάντα το άλλο ήταν που

είχε κάνει την πρώτη ΄΄επιθετική΄΄ κίνηση. Η μόνη φορά που είχε αγριέψει χωρίς λόγο ήταν στο πάρκο που τον είχα ελεύθερο και μαζί μας ήταν και άλλες δύο θηλυκές. Κάποια στιγμή πλησίασε ένα Rottweiler το οποίο ξέρουμε ότι είναι άγριο (μαζί με τον ιδιοκτήτη του βέβαια και με λουρί), οπότε τον πήρα, τον χάιδεψα λίγο και του πέρασα το λουρί. Μόλις πλησίασε το Rottweiler άρχισε να του γαβγίσει και με τραβούσε με όλη του τη δύναμη για να πάει εκεί. Όλα αυτά μέχρι χτες.

Χτες ήταν η τέταρτη φορά που πηγαίναμε στο πάρκο και η πρώτη (από τότε που έμαθε τον χώρο) που τον πηγαίναμε μαζί με τον φίλο μου. Τις 2 προηγούμενες φορές που τον πήγαινα μόνη μου με άκουγε αμέσως, πήγαινε να πιάσει το μπαλάκι του μόνο αν του το πέταγα εγώ και δεν πολυέδινε σημασία στα δύο θηλυκά σκυλάκια που κάθονται μαζί μας. Χτες ήρθε και ένα American Staffordshire, αρσενικό, που το έβλεπε για πρώτη φορά. Στην αρχή μυρίστηκαν και όλα εντάξει. Μετά από περίπου 20 λεπτά ο φίλος μου πέταξε το μπαλάκι και τρέξανε και τα δυο να το πιάσουν και εκεί ο Carlo του γάβγισε. Μετά από λίγη ώρα είδαμε πάλι να πλησιάζει το γνωστό Rottweiler και τα φωνάξαμε όλα κοντά μας (στην παρέα εκείνη την μέρα ήταν 3 θηλυκά και 2 αρσενικά) και με το που του περάσαμε το λουρί, άρχισε να γαβγίζει, να τραβάει για να πάει στο άλλο.Τον μαλώσαμε και μετά οι υπόλοιποι που ήταν εκεί μας είπαν ότι μάλλον έγινε επειδή ήταν δεμένα και τα δύο και έτσι μόλις έφυγε το Rottweiler τα αφήσαμε. Ο δικός μας πήγαινε συνέχεια πίσω από το άλλο, ενώ εκείνο δεν του έδινε καμία σημασία και μόλις των φωνάζαμε ερχόταν κοντά μας. Μετά από μισή ώρα περίπου το άλλο σκυλί καθόταν και έπαιζε με ένα μπαλάκι (όχι του Carlo) και ο δικός μας το κοίταζε. Ο φίλος πήγε να τον πιάσει από το κολάρο, χωρίς να τον δει ο Carlo, αλλά δεν πρόλαβε γιατί εκείνος έφυγε μπροστά και όρμησε στο άλλο και άρχισαν να τσακώνονται πολύ. Ο άλλος ιδιοκτήτης έπιασε τον δικό του σχετικά γρήγορα και τον τράβηξε μακρυά, ενώ ο δικός μας συνέχισε να πηγαίνει πάνω του, να γαβγίζει κλπ. Ο όλος καβγάς κράτησε περίπου ένα λεπτό αλλά στο τέλος κανένα από τα δύο σκυλιά δεν είχε ούτε μία γρατσουνιά. Τον πήραμε και φύγαμε κατευθείαν για το σπίτι και έμεινε δεμένος για αρκετή ώρα στο μπαλκόνι. Μας ανησύχησε πολύ αυτό γιατί έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τον χαρακτήρα που ξέρουμε και φοβόμαστε μήπως αυτή η επιθετικότητα παραμείνει. Επίσης θα θέλαμε να σας ρωτήσουμε αν το γεγονός ότι είμαστε δύο και μας ακούει περίπου το ίδιο δημιουργεί πρόβλημα.

Επίσης ο Carlo είναι στειρωμένος.

Ευχαριστούμε πολύ.

Απάντηση από τον Εκπαιδευτή σκύλων:

Αγαπητή Ηλιάνα,

εκπαίδευση σκύλου, σημαίνει υπομονή , επιμονή, ρουτίνα , γνώσεις και επανάληψη. Με ποια λογική βάλατε πνίχτη στο σκύλο σας; Μάλλον με την λογική της εύκολης λύσης. Και τι είναι αυτό πάλι με τα μπαλόνια?; Ο σκύλος δεν είναι τσίρκο αγαπητή φίλη για να δοκιμάζει ο καθένας τις τεχνικές του επάνω του. Ένας σοβαρός και επαγγελματίας εκπαιδευτής θα ξόδευε χρόνο στη γνώση και όχι στο πνίξιμο! Αυτά για το πριν.

Στο σήμερα τώρα. Θα σας συμβούλευα να αποκτήσετε σχέσεις αγέλης μαζί του δηλαδή να χτίσετε τις έννοιες του σεβασμού, της λογικής εξάρτησης και της δομής στον εγκέφαλό του.Σταματήστε να κάνετε πολλά πράγματα μαζί γιατί η ενέργεια του Κάρλος και η δική σας διαχέονται άτακτα.

Ξεκινήστε να τον πηγαίνετε βόλτα σε ήσυχα μέρη και χτίστε την προσοχή και την υπακοή του. Μετά συνεχίστε με πιο πολύβουες περιοχές και συνεχίστε ανάλογα. Κάθε βήμα θα γίνεται αργά, με προσοχή, και μόνο όταν είσαστε τουλάχιστον 80% οκ θα προχωράτε πιο κάτω. Επίσης καλό θα είναι να γνωρίζετε ότι τα σκυλιά Δαλματίας έχουν τάσεις φυγής και καλό θα είναι να αποφεύγετε τη βόλτα χωρίς λουρί εκτός και αν ο χώρος είναι ιδιαίτερα προστατευμένος. Επαφή με άλλα σκυλιά δεν θέλω να έχει για τις επόμενες τρεις εβδομάδες. Ιδανικό θα είναι να βρείτε κάποιο σοβαρό συνάδελφο να δει από κοντά το σκύλο σας και να σας δώσει παραπάνω κατευθύνσεις. Αν δεν τα καταφέρετε, περιμένω νέα σας σε 21 ημέρες .

φιλικά